

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 23 marca 2010 r.

PR-III-Ko 1276/10

BM-1-0700-44/10/2

SEKRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 23.03.2010
nr. 1373 podpis

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 24.03.2010.

nr. 1479 podpis

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 16 lutego 2010 r. nr BPS/DSK-043-2397/10 oświadczenie Senatora Piotra Kalety, złożone podczas 48 posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lutego 2010 r. „w sprawie postępowania dotyczącego narażenia małoletniej Aleksandry na utratę zdrowia i życia oraz możliwości wznowienia i przeniesienia śledztwa w tej sprawie poza województwo dolnośląskie do innego okręgu prokuratury” – uprzejmie przedstawiam co następuje:

Śledztwo prowadzone w Prokuraturze Rejonowej w Mi:

dotyczące - między innymi – znęcania się Marzeny K, w okresie od listopada 2001 r. do sierpnia 2007 r. w Mi, nad Tadeuszem K

oraz córką Aleksandrą K, poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi, wywoływanie awantur i naruszanie ich nietykalności cielesnej, narażenie Tadeusza K na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez wlewanie eteru do instalacji wentylacyjnej oraz spowodowanie we wrześniu 2004 r., u Aleksandry K obrażeń ciała w postaci otarcia skóry czoła, rany tłuczonyj łuku brwiowego i spowodowanie, we wrześniu 2007 r., u Tadeusza K

otarcia skóry i stłuczenia okolic barku lewego, stłuczenia ramienia prawego, stłuczenia głowy, klatki piersiowej – naruszających prawidłowe funkcjonowanie organizmu na czas poniżej siedmiu dni, tj. czynu z art. 207 § 1 kk, art. 157 § 2 kk i art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – zostało zakończone w dniu 31.12.2008 r. umorzeniem postępowania z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez Tadeusza K. , po czym wyżej wymieniony cofnął środek odwoławczy, w następstwie czego Sąd Rejonowy w M – postanowieniem z dnia 3 lipca 2009 r. – pozostawił zażalenie bez rozpoznania i decyzja o umorzeniu postępowania uzyskała walor prawomocności.

Postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie objęte było nadzorem służbowym Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu oraz pozostawało w stałym zainteresowaniu Biura Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej.

W wyniku podjętych czynności nadzorczych, akta powyższej sprawy oraz 12 spraw pokrewnych, pozostających w związku podmiotowo-przedmiotowym ze sprawą o podanej wyżej sygnaturze, zainicjowanych zawiadomieniami Tadeusza K

o popełnionych przestępstwach (porzucenia dziecka, fałszywych zeznań, uniemożliwiania wymienionemu kontaktów z dzieckiem, przekroczenia uprawnień przez sędziego rozpoznającego sprawę i inne) – poddane zostały analizie przez Prokuraturę Apelacyjną we Wrocławiu oraz Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej.

W wyniku tychże czynności, decyzje merytoryczne podjęte w powyższych sprawach, ocenione zostały jako słuszne, przy czym z uwagi na złożony przez Tadeusza K. wniosek dowodowy o przesłuchanie wskazanych przez wyżej wymienionego świadków – uznano za celowe uzupełnienie, w tym kierunku, prawomocnie zakończonego postępowania Prokuratury Rejonowej w M.

W konsekwencji powyższego, wobec treści zeznań złożonych przez dwóch świadków obciążających Marzenę K., umorzone postępowanie w zakresie przestępstwa znęcania się Marzeny K. nad córką Aleksandrą – tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 kk, zostało podjęte i zarejestrowane pod sygnaturą Prokuratury Rejonowej w M.

Analiza materiału dowodowego zebranego w toku śledztwa, dała podstawę do stwierdzenia, iż zeznania złożone przez Tadeusza Kowalczyka i świadka Grażynę G. oraz Alicję C. – nie korespondowały z relacjami o zdarzeniach przedstawionymi przez innych świadków, niezainteresowanych tokiem postępowania.

Niewątpliwym jest, iż między rodzicami Aleksandry K. istnieje konflikt, zaś składane przez Tadeusza K. zawiadomienia o przestępstwach, są wynikiem jego postawy roszczeniowej wobec matki dziecka - Marzeny K. Z kolei, przedłożona przez Tadeusza K. – po upływie ok. 4 lat od zdarzenia - fotografia i dokumentacja lekarska, w trakcie składania przez wyżej wymienionego w dniu 31.10.2007 r. zawiadomienia o przestępstwie pobicia dziecka przez matkę, miała potwierdzać incydent, który zdarzył się pod koniec 2003 r. lub na początku 2004 r., podczas którego rzekomo Marzena K. „rozcięła dziecku nos”. Tadeusz K. zeznał, iż nie był on świadkiem powyższego i nie potrafił podać okoliczności w jakich doszło do pobicia dziecka.

Ponadto, w trakcie przesłuchania wyżej wymieniony przytoczył fakt, iż we wrześniu 2004 r. Marzena K. pobiła córkę, gdyż stwierdził u dziecka 2 guzy na głowie i 2 rozcięcia skóry. I w tym przypadku, nie był on świadkiem tego zdarzenia.

Z dołączonej do zawiadomienia obdukcji lekarskiej wynika, iż lekarz sporządzający obdukcję odnotował u dziecka otarcie naskórka z bolesnością dotykową obu guzów czołowych oraz starą bliznę wzdłuż grzbietu nosa i łuku brwiowego i poczynił adnotację, iż dziecko, z wywiadu przeprowadzonego z ojcem, zostało „pobite” (z zaznaczonym przez sporządzającego obdukcję lekarza znakiem zapytania).

W toku postępowania przygotowawczego nie ustalono żadnych świadków, którzy potwierdziliby powyższe zdarzenie, zaś Marzena K. zeznała, iż dziecko doznało lekkich obrażeń ciała w wyniku upadku w przedszkolu.

Przesłuchana na tą okoliczność wychowawczyni z przedszkola, stwierdziła, iż nie pamięta takiego zdarzenia, twierdząc jednocześnie, iż bardzo często zdarzały się w przedszkolu tego typu zdarzenia losowe.

Nie bez znaczenia dla oceny przedstawionego przez Tadeusza K., postępowania Marzeny K. wobec córki Aleksandry, miały specjalistyczne opinie biegłych, w tym powołanego psychologa i pedagoga, w których stwierdzono, iż rodzicem dającym większą gwarancję sprawowania prawidłowej pieczy nad małoletnią – jest matka Marzena K., której ostatecznie Sąd Rodzinny i Nieletnich powierzył sprawowanie władzy rodzicielskiej.

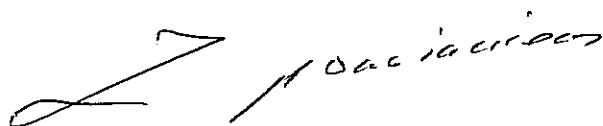
Ponadto, zdaniem biegłych, którzy stwierdzili u Aleksandry K. upośledzone procesy myślenia, obserwacja przejawów jej stosunku do matki – wskazuje na pozytywny związek dziecka z matką.

Odmiennego rodzaju spostrzeżenia zawarli biegli lekarze psychiatrzy, po dokonanym badaniu Tadeusza K.

Uwzględniając powyższe, postanowieniem z dnia 31 grudnia 2009 r., postępowanie w sprawie znęcania się Marzeny K., w okresie od listopada 2001 r. do sierpnia 2007 r. w M., nad córką Aleksandrą K. poprzez wyzywanie jej słowami wulgarnymi, wywoływanie awantur i naruszanie jej nietykalności cielesnej oraz spowodowanie we wrześniu 2004 r. obrażeń ciała w postaci otarcia skóry czoła, rany tłuczonej łuku brwiowego prawego, które naruszyły czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni - to jest czynu z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk - umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

W dniu 18 stycznia 2010 r. Tadeusz K. zaskarżył powyższą decyzję merytoryczną i akta sprawy wraz z zażaleniem przekazane zostały do Sądu Rejonowego w M., celem rozpoznania środka odwoławczego. Sprawa zarejestrowana została w sądzie i dotychczas sąd nie wyznaczył terminu posiedzenia.

Natomiast w odniesieniu do sformułowanych w pkt 1 i 2 oświadczenia pytań, uprzejmie informuję, iż przedmiotowa sprawa pozostaje w dalszym ciągu w zainteresowaniu służbowym Biura Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej, a dalszy tok postępowania uzależniony będzie od rozstrzygnięcia sądu rozpoznającego wniesiony środek odwoławczy.

z upoważnienia
PROKURATORA GENERALNEGO

Edward Zalewski
Prokurator Krajowy
Zastępca Prokuratora Generalnego